

Motion till riksdagen 2013/14:Sk281

av **Hans Rothenberg och Finn Bengtsson (M)**

Främjande av hållbarhets- och kvalitetsdimensioner

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna till hållbarhetsbonus.

Motivering

Företag, organisationer och även offentliga aktörer befinner sig regelbundet i situationer där de måste välja inriktning utifrån ett antal olika värden. Det kan handla om vilken vara eller tjänst som ska utvecklas eller upphandlas och vilka investeringar som måste göras på såväl kort som längre sikt. Ekonomiska hänsyn är en självklar del av ställningstagandet. Hur mycket pengar kan satsas och hos vilken leverantör går det att få bäst valuta för pengarna? Eller, om den egna ekonomin bara räcker till en enda åtgärd, vilken ska prioriteras?

Samtidigt ställs allt högre krav på att enskilda aktörer inte bara ska ta ett stort miljöansvar utan även bidra till innovation och utveckling. Med makten att påverka hur man väljer att rikta sina investeringar och vilka varor och tjänster som köps och av vem, följer ett implicit ansvar.

Givet de förväntningar som ställs på att investeringar och verksamhetsutveckling – såväl i offentliga sektorn som privata näringslivet – helst ska skapa nytta för hela samhället och bidra till en ökad social och ekologisk hållbarhet, har Sverige idag en lagstiftning som inte tillräckligt väl premierar kvalitetsaspekterna. Dimensionen att bättre främja företagens långsiktiga och uthålliga ansvarstagande, behöver ur många perspektiv stärkas.

En möjlighet som bör övervägas är att med hjälp av exempelvis ett indexsystem, där mått på social och ekologisk hållbarhet ingår, kunna premiera investeringar som håller en sådan profil. Man skulle på så sätt kunna ta fram

Fel! Okänt namn på

en modell där företagen får göra ett skatteavdrag vars storlek anpassas till kvaliteten på den investering som ska göras.

Det finns sannolikt ett antal frågor som skulle behöva lösas för att ett system kan komma på plats som kan öka incitamenten för enskilda aktörer att i alla delar premiera hållbarhetsdimensionerna, utan att det blir svåröverskådligt och leder till ökad byråkrati. Det är också av yttersta vikt att den hållbarhetsbonus som uppstår kan avräknas mot andra för samhället såväl miljömässigt hållbara som ekonomiskt positiva värden.

Det är således önskvärt att förutsättningslöst undersöka hur man via förändringar i skattelagstiftningen bättre kan främja ansvarstagande i samhällets alla sektorer och stimulera de företag och övriga parter som aktivt önskar bidra till en mer hållbar samhällsutveckling.

Med bakgrund i ovanstående bör man överväga en översyn av skattesystemet ur ett socialt och ekologiskt hållbarhetsperspektiv för att se hur man bättre kan främja en positiv utveckling genom exempelvis skatteavdrag eller andra ekonomiska incitament.

Stockholm den 27 september 2013

Hans Rothenberg (M)

Finn Bengtsson (M)